

Skal verða harðari

hefur avgjørt sett sær sum endamál at fáa barnahúsið á føtur næsta ár.

Hon sigur, at verkætlanin um harðskap í familjuni fevnir eisini um kynsligan ágang imóti børnum og talan verður helst um at knýta báðar verkætlanirnar saman.

- Men vit mugu so tryggja, at figgjargliga játtanin røkkur til bæði endamálini, so at onnur verkætlanin ikki fánar burtur, tí at hitt slúkar alla játtanina.

Tosað verður mangan um, at tann, sum ger seg inn á børn, hevur eisini brúk fyri viðgerð, tí ongin kann revsa seg burtur úr pedofeli fyri at nevna eitt dømi.

- Eg haldi, at vit eiga eisini at hugsa um handan trupulleikan og at kanna møguleikan at skipa viðgerðartilboð til tey sum verða dømd fyri pedofeli.

Allir fakkbólkar

Annika Olsen tekur eisini undir við, at vit fáa eina skipan í Føroyum við barnaváttanum.

- Eg haldi, at vit eiga at kanna tað og eg taki undir við, at tey, sum arbeiða við børnum og ungum, skulu kunnu vísa á, at tey eru ikki revsað fyri slík lógarbrot.

- Men tað má ikki verða ein falskur tryggleiki og ein barnaváttan má ikki elva til, at slaka verður í upplýsing og øðrum tiltøkum, sum kunnu forða fyri kynsligum ágangi.

- Eitt nú haldi eg, at tað hevur týdning, at skipanir verða sett í verk, so at børn ongantíð eru einsamøll saman við einum vaksnum.

Annika Olsen heldur eisini, at tað hevur týdning, at ávísir fakkbólkar verða tiknir burtur úr.

- Tað má ikki enda við tí, at tað bara skulu vera pedagogar, sum skulu hava revsváttan.

- Skal ein slík skipan setast í verk, skal hon fevna um allar fakkbólkar, sum hava við børn og ung undir 15 ár at gera, eitt nú lærarar, pedagogar, ítróttarvenjarar, ungdomsleiðarar o.s.fr., sigur Annika Olsen.

BARNAVÁTTAN

Tað hevur verið eitt ivamál um spurningurin um at krevja barnaváttanir er føroyskt ella danskt málsøki, men tað ívsamálið er nú ruddað av vegnum

6 limir

Revsirættarráðið er eitt fakligt ráð, sum er sett saman av serfrøðingum á lógartekniska og revsirættarlaga økinum.

Tað var Annika Olsen, sum setti ráðið, tá ið hon var landsstýriskvinna í lógarmálinum og endamálið við tí er at geva landsstýrinum tilmæli í revsirættarlígum málum.

Í revsirættarráðnum eru seks limir og teir eru: Karen Marie Olesen, fúti, Henrik Møller, sorinskriveri, Jógvan Eliás Winther Poulsen fyri ad-

vokatarnar, Karin Kjølbro fyri Kriminalforsorgina, Bárður Larsen fyri Fróðskaparsetrið, umframt Nella festirstein fyri lóg-málaráðið.

Og ein hin fyrsta uppgávan hjá ráðnum verður so at geva landsstýrinum tilmæli um, vit skuliu hava harðari revsing fyri kynsligan ágang imóti børnum.

Enn er óvist, nær tilmælið verður klárt, tí revsirættarlaga ráðið hevur ikki fund aftur fyrrenn um einar tveir mánaðir.

BARNAVÁTTAN

Tað hevur verið eitt ivamál um spurningurin um at krevja barnaváttanir er føroyskt ella danskt málsøki, men tað ívsamálið er nú ruddað av vegnum

mannin í innlendismálum, men tað er Sjúrdur Rasmussen ikki vísur í.

Í Danmark var tað landsstýrismaðurin í mentamáli, sum legði uppskotið fyri Fólkingið.

- Hugsanin er helst, at í flestu førum er hetta talan um starvsfólkaviðurskipti

hjá starvsfólkinum á ymsum mentanarstovnum, eitt nú á skúlum, í ítróttarfeløgum, í skótarørsluni, í ungmannafeløgum og aðrastaðni.

- Kanska ber tulkningin á tann bógvin at málsøkið av røttum hoyrir heima í Mentamálaráðnum, sigur Sjúrdur Rasmussen.

Vit mugu vera varin

Hóast lögfrøðiligur ráðgevari á Løgmannsskrivstovuni heldur, at tað er Bjørn Kalsø, landsstýrismaður í mentamáli, sum umsitir málið um barnaváttanir í samband við kynsligan ágang imóti børnum, er tað ikki vist, at hann vil hava tað at umsita.

- Vit eru ikki liðug at tosa um, hvør skal umsita málsøkið, sigur hann.

Hann sigur, at higartil hevur Mentamálaráðið onki havt við málsøkið at gera.

- Tann vitanin sum er á økinum og alt samskiðið, sum hevur verið um økið, hevur alt verið umvegis Innlendismálaráðið, sigur hann.

- Tað hevur altíð ligið í kortunum, at tað er Innlendismálaráðið, sum umsitir málsøki, og allir spurningar, sum hava verið í Løgtinginum, eru eisini endaðir í Innlendismálaráðnum, eins og alt samskiðið um málið annars.

Bjørn Kalsø sigur, at lög-

ÓVIST

Tað er ikki vist, at Bjørn Kalsø, landsstýrismaður í mentamáli, yvirhøvur vil hava málsøkið um barnaváttanir at umsita, soleiðis sum støðan er nú

maður hevur nevnt møguleikan at tað átti at ligið í mentamálaráðnum, men tann avgerðin er ikki tikin.

- Í Innlendismálaráðnum hava vit onga vitan á økinum og tískil kunnu ikki knappliga bara átaka sær málsøkið uttan víðari.

- Avtalan var, at eg, landsstýrismaðurin í innlendismálum og lögmaður, skuldi tosa saman um málið.

- Tað hava vit ikki gjørt enn, so ongin avgerð er tikin.

- Men sum málið liggur er tað heldur ikki vist, at tað eigur at koma niðan í Mentamálaráðið, leggur hann afturat.

Og Bjørn Kalsø er eisini av teirri áskoðan, at hetta er ikki eitt málsøki, sum Mentamálaráðið hevur umstøður at átaka sær, uttan víðari.

- Skulu vit átaka okkum

øki og útvega okkum neyðugu vitanina, mugu vit eisini fáa eina figgjargliga játtan til fáa fólk at arbeiða við málinum, sigur hann.

Mugu vera varin

Annars mælir Bjørn Kalsø til varsemi í sambandi við barnaváttanir.

- Ein barnaváttan er ongin endalig trygd. Hóast vit hava barnaváttanir er tað ikki ein endalig trygd fyri, at fólk, sum kunnu gera seg inn á børn og ung, kortini sleppa ígjøgnum nálaureygað, tí barnaváttanin avdúkar bara tey, sum longu eru revsað.

- Tað má ikki verða ein følsk trygd. Vit liva í einum lítlum samfelagi og taka mál av hesum slagi seg upp, vita øll um tað beinanvegin, sigur Bjørn Kalsø.

- Men sum støðan er nú, er tað ikki mítt málsøki, so eg havi onki gjørt við tað.

Um tað so verður hansara málsøki, fer so tíðin at vísa.